

Melloro a lectura

- ▶ Escoita e arrodea a palabra que se pronunciou mal. Despois, le en voz alta toda a oración pronunciando correctamente os grupos de consoantes.

Na primavera moitas persoas saen a pasear polas prazas e xardíns.

- ▶ Le o texto procurando pronunciar correctamente os grupos **pr, br, fr...**

Libros para a primavera

Na primavera, os parques éñchense de xente que le. Din que iso ocorre desde un ano en que a primavera parecía que non daba chegado nunca e un xardineiro estaba desesperado con aquel inverno tan longo. Estaba farto dos arrefriados, das gripes e das anxinas. Xa non aguantaba máis **pílulas**, xaropes e inxeccións! E tamén tiña medo de perder o traballo. Se a primavera non facía florecer os parques e os xardíns, que falta facía un xardineiro?

Un bo día, mentres paseaba polo Parque do Castro, lamentábase entre **espirro** e espirro:

—Ai, mamaíña! O que eu daría por que chegase a primavera...

Unha voz burleira dixo tras del:

—De verdade? E logo que darías?

O xardineiro, sorprendido, deu a volta e **topou** unha moza, tan abrigada que só se lle vián uns ollos brillantes e unha boa **mata de pelo** rizo.

—Non cho sei... —dubidou o home—. Era un xeito de falar. Eu non teño nada de nada!

—Home —riu a moza—, algunha cousa terás!
 —Roupa, zapatos, mobles... —pensou en voz alta o xardineiro—. E libros. Moitos libros. Encántanme!
 —Xenial! —alegrouse a moza—. E darías o teu libro preferido para que chegase a primavera?

O home pensou con **mágoa** no libro de contos que lle lia a súa avoa de pequeno, pero dixo:

—Daría! Se soubese a quen, naturalmente.
 —Pois á mesma primavera! —dixo a rapaza entre risas.

E nese intre a moza desfíxose coma unha nube de azucré diante do xardineiro e, nun abrir e pechar de ollos, floreceron todas as plantas do parque e enchéronse de follas novas todas as árbores.

—Graciñas —murmurou o xardineiro emocionado, sen saber moi ben con quen falaba.

Daquela, a voz doce da primavera **bisboule** ao oído:
 —Lembra que ainda me debes un libro, xardineiro.
 Pero, en lugar de darmo, tes que mo vir ler. Así farasme compañía.

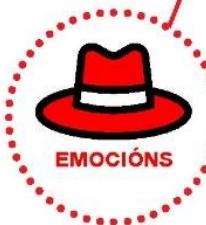
O xardineiro cumpriu a súa palabra e, desde ese momento, moita xente pasa as tardes da primavera lendo no parque, como facía el. Non vaia ser que, sen libros, algún ano a primavera non queira visitarnos!

Busca as palabras destacadas en O meu primeiro dicionario, ao final do libro.

Pónome no lugar dos demais

- ▶ Como te sentirías ti se sempre fose inverno e a primavera non chegase nunca?
- ▶ Que cousa que ti aprecies moito lle ofrecerías á primavera para que chegase?

Tempo para ler

1 Lembra e responde.

- Por que se queixaba o xardineiro?

- Con quen falou no Parque do Castro?

- Que lle dixo o xardineiro que daría para que chegase a primavera?

- Que pasou daquela?

2 Que lle pediu a primavera ao xardineiro? Subliña.

Que lle regalase o libro que lle prometera.

Que fose ao parque a ler o libro para facerlle compañía.

3 VOCABULARIO. Que queren dicir as palabras destacadas? Marca.

A primavera
bisboule ao oído.

Faloulle baixiño.

Faloulle a berros.

Nun abrir e pechar de ollos,
floreceron todas as plantas.

Moito más tarde.

Rapidamente.

